

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/145/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110208527
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1110208527.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcov: 1/ F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava - Karlova Ves, zastúpená: JUDr. Libuša Dočkalová, advokátka, Lachova 32, 851 03 Bratislava a 2/ M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava - Karlova Ves, proti žalovaným: 1/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXXX/X, 811 07 Bratislava, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava a 2/ OSC s.r.o., so sídlom Líščie nivy 23, 821 08 Bratislava, IČO: 46 767 240, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 18.02.2010 v znení jej doplnení zo dňa 03.05.2011, 12.04.2012 a 02.09.2013 domáhali voči žalovaným ochrany osobnosti. Žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa v 1. rade pracovala u žalovaného v 1. rade od 12.10.2009 do 22.12.2009 v novinovom stánku na U. ulici bez pracovnej zmluvy a bez dohody o hmotnej zodpovednosti. Dňa 22.12.2009 žalovaný v 1. rade telefonicky oznámil žalobkyňi v 1. rade ukončenie vzájomnej spolupráce z dôvodu, že žalobkyňa v 1. rade odmietla podpísať dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o hmotnej zodpovednosti. Žalobkyňa v 1. rade odmietla podpísať tieto dohody preto, že žalovaný v 1. rade odmietol vykonať inventúru s tvrdením, že inventúra sa vykoná až v novom roku. Dňa 23.12.2009 žalovaný v 1. rade telefonicky kontaktoval žalobcu v 2. rade, aby sa žalobcovia dostavili do novinového stánku za účelom vykonania inventúry, nakoľko žalovaný v 1. rade uviedol, že nemá od neho kľúče. Predmetný stánok otvoril toho istého dňa žalovaný v 1. rade. Žalobcovia nemali vedomosť o tom, čo sa v novinovom stánku dialo. Žalobkyňa v 1. rade iba rešpektovala vyjadrenie žalovaného v 1. rade z predchádzajúceho dňa o zákaze vstupu do uvedeného novinového stánku. V popoludňajších hodinách žalovaný v 1. rade kontaktoval žalobcov s tvrdením, že na základe vykonanej inventúry zistil v účtovníctve manko a nahlásil stratu všetkej dokumentácie. Dňa 29.12.2009 podal žalovaný v 1. rade na žalobkyňu v 1. rade trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že na základe inventúry zo dňa 23.12.2009 bolo zistené „z uvedeného novinového stánku chýbajú tabakové výrobky, doplnkový tovar, ale hlavne tržby vo výške 1.000,- Eur. A taktiež boli zo stánku odcudzené všetky pracovné doklady, a to sú kniha tržieb, zošit s podpismi o prevzatí tržby, dodacie listy a všetky papiere o preberaní tovaru.“ Následne žalovaný v 1. rade doplnil trestné oznámenie dňa 26.01.2010 o zistený schodok na tovare a tržbách vo výške 8.534,95 Eur. Na základe uvedeného oznámenia bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, úradu justičnej a kriminálnej polície - odbor skráteneho vyšetrovania, ČVS: H. zo dňa 03.02.2010 začaté trestné stíhanie voči neznámemu

páchateľovi a dňa 22.06.2010 vznesené obvinenie voči žalobkyni v 1. rade pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Žalobcovia v podaní zo dňa 03.05.2011 žiadali o pripustenie vstupu M. E. do konania z dôvodu skutočností uvedených vo vyjadrení žalovaného v 1. rade zo dňa 10.08.2010 v súvislosti s konaním vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C 33/2010, ktoré obsahovalo na adresu žalobcu v 2. rade výrok, že je „hazardný hráč“. Na základe vyššie uvedeného žalovaný v 1. rade svojim konaním krivo obvinil žalobkyňu v 1. rade, čím zasiahol do jej práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, resp. dobrej povesti. Zároveň žalovaný v 1. rade šíril nepravdivé tvrdenia o žalobcovi v 2. rade, a to tak, že uviedol, že je hazardný hráč, čím rovnako zasiahol do jeho práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, resp. dobrej povesti. Rozsudkom zo dňa 02.04.2012, sp. zn. 5T 21/2011, Okresný súd Bratislava I oslobodil žalobkyňu v 1. rade spod obžaloby pre trestný čin krádeže. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21.05.2013, sp. zn. 3To 43/2013, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Na základe žiadosti žalobkyne v 1. rade zaslanej Sociálnej poisťovni jej Sociálna poisťovňa oznámila, že jej vzniklo sociálne poistenie v období od 16.11.2009 do 24.12.2009 Registračným listom fyzickej osoby doručeným 27.01.2010 od spoločnosti J. (právny predchodcom spoločnosti OSC, s.r.o.). Tento registračný list bol vyplnený dňa 26.01.2010, teda v ten istý deň, ako žalovaný v 1. rade doplnil zápisnicu o trestnom oznámení G.. Žalobcovia sú stranami konania v konaní na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24C 26/2010 o určenie neplatnosti budúcej zmluvy o prevode vlastníctva bytu a iné a o nariadenie predbežného opatrenia. V odvolaní žalovaného X. A. v danom konaní sa uvádza: „Majú sklony aj k páchaniu trestnej činnosti, pretože ako som sa navyiac u posledného zamestnávateľa žalobkyne v 1. rade dozvedel, proti žalobkyni v 1. rade bolo začaté trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorú spôsobila svojmu zamestnávateľovi spoločnosti J. so sídlom v Bratislave, ul. A. v celkovej škode vo výške 9.134,- Eur.“ K uvedenému odvolaniu X. A. priložil uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 03.02.2010, ČVS: H., o začatí trestného stíhania. Z uvedeného je podľa názoru žalobcov zrejmé, že spoločnosť J. (právny predchodca spoločnosti H.) je šíritelom difamačných tvrdení týkajúcich sa žalobkyne v 1. rade voči tretím osobám, ktoré sa nepreukázali ako pravdivé. S ohľadom na uvedené žalobcovia žiadali, aby sa žalovaní zdržali neoprávnených zásahov do osobnosti žalobkyne v 1. rade tvrdením, že im spôsobila manko a šírením informácií o trestnom stíhaní jej osoby a žalobcu v 2. rade tvrdením, že je hazardný hráč, ďalej aby sa v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlnili žalobcom za šírenie difamačných tvrdení, zaplatili žalobcom nemajetkovú ujmu 20.000,- Eur, ktorú odôvodňovali zhoršením zdravotného stavu žalobcov a ich syna T. E., znevážením osobnej cti, dôstojnosti a dobrého mena u ostatných nájomníkov v mieste trvalého bydliska a u ostatných známych.

2. Žalovaný v 1. rade sa k podanej žalobe vyjadril až na pojednávaní dňa 23.06.2015, kde uviedol, že má za to, že Občiansky zákonník poskytuje ochranu len v prípadoch závažnejšieho porušenia cti vo sfére porušenia občianskych vzťahov, ktoré predstavujú zásah do osobnosti občana. Predmetom ochrany nemôžu byť menej závažné verbálne alebo iné urážky. Zásadnou podmienkou ochrany je, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti objektívne spôsobilý privodiť závažnejšiu ujmu osobnosti. Ochrana sa týka len proti takým konaniam, ktoré môžu ohroziť postavenie občana a jeho uplatnenie v spoločnosti znižuje jeho česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom. Čo sa týka dôvodov, ktoré žalobcovia uvádzajú, a ktoré by podľa nich mali spôsobiť ujmu na ich osobnostných právach, je potrebné uviesť, že trestné stíhanie, ktoré bolo vedené proti žalobkyni v 1. rade, bolo začaté voči neznámemu páchatelovi a až následne po vykonaní vyšetrovacích úkonov bolo vznesené obvinenie proti jej osobe. Rovnako ani tvrdenia žalobcu v 2. rade o tom, že žalovaný v 1. rade o ňom šíri, že je hazardný hráč alebo gemblér, nie je pravdivé. Žalovaný v 1. rade túto skutočnosť uviedol len v rámci svojho písomného vyjadrenia, ktoré je súčasťou súdneho spisu pričom žiadnym iným spôsobom túto skutočnosť, alebo tvrdenie verejne nerozširoval. Za uvádzanie difamujúcich skutkových tvrdení nemožno považovať výpovede účastníkov konania alebo svedkov v súdnom alebo správnom konaní, trestné, prípadne iné oznámenia a podania adresované oprávneným orgánom a organizáciám. Samotnú žalobu považoval žalovaný v 1. rade za neurčitú, nakoľko žalobcovia nešpecifikovali, akého konania sa mal konkrétne žalovaný v 1. rade zdržať, resp. ako by malo znieť jeho ospravedlnenie. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že na Okresnom súde Bratislava I prebiehalo súdne konanie, v ktorom sa žalobcovia domáhali voči žalovanému v 1. rade zaplata náhrady škody vo výške 3 000,- Eur, kde ho obviňovali z vyplácania mzdy falošnými peniazmi, pričom toto konanie sa skončilo zamietnutím žaloby. Žalovaný v 1. rade mal za to, že nie je preukázané, že by akýmkoľvek spôsobom mohol zasiahnuť do osobnosti žalobcov a spôsobiť následky, ktoré by sa odzrkadlili v spolunažívaní s inými občanmi alebo celkovo v postavení v spoločnosti. Žalovaný v 1. rade nemá žiadny kontakt so žalobcami a rovnako sa nepohybuje ani v ich blízkom okolí, aby mohol ovplyvňovať osoby, ktoré sú v nejakom blízkom vzťahu, resp. v

spolunažívaní so žalobcami. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalobcov zaviazať na náhradu trov konania.

3. Pôvodný žalovaný v 2. rade (spoločnosť J.o.) sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 19.07.2016, č.k. 22C 145/2011, súd rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného v 2. rade spoločnosťou OSC s.r.o. so sídlom Líščie Nivy 23, 821 08 Bratislava, IČO: 46 767 240.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávania a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne v 1. rade, žalobcu v 2. rade, žalovaného v 1. rade, výsluchom svedka X. A., oboznámením obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T 21/2011, a to najmä: zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 29.12.2009, zápisnicou o trestnom oznámení - doplnením zo dňa 26.01.2010, uznesením o začatí trestného stíhania zo dňa 3.2.2010, uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 22.06.2010, uznesením prokurátorky zo dňa 22.07.2010, zápisnicou o výsluchu podozrivého zo dňa 16.02.2010, zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 29.06.2010, zápisnicou o výsluchu obvineného - doplnením výpovede zo dňa 15.07.2010 a 27.07.2010, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 24.03.2010, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného - doplnením výpovede zo dňa 16.07.2010, zápisnicou o výsluchu svedka M. Z. zo dňa 15.02.2010, zápisnicou o výsluchu svedka M. E. zo dňa 23.03.2010, zápisnicou o výsluchu svedka V. Q. zo dňa 31.08.2010, zápisnicou o výsluchu svedka D.. K. U. zo dňa 08.09.2010, zápisnicou o konfrontácii medzi obvineným a svedkom E. A., obžalobou zo dňa 22.03.2011, rozsudkom zo dňa 02.04.2012, sp. zn. 5T/12/2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.05.2013, sp. zn. 3To 43/2013, a oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: potvrdením pani M. T., vyjadrením žalovaného v 1. rade v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 10C/33/2010, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12.03.2013, č. k. 14Co/426/2012-113, splnomocnením vo veci trestného oznámenia na F. E., rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 02.04.2012 sp. zn. 5T/21/2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/43/2013, sociálnym poistením - listom zo Sociálnej poisťovne z 12.12.2011, registračným listom FO z 26.01.2010, odvolaním X. A. z 15.04.2010 vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 24C/26/2010, registrom trestov žalobkyne v 1.rade a žalobcu v 2.rade, lekárskou správou zo dňa 18.04.2012, lekárskou správou zo dňa 08.08.2012.

6. Žalobkyňa v 1. rade v rámci svojho výsluchu uviedla, že žalovaný v 1. rade rozširoval tvrdenia nielen o nej, ale aj o manželovi a o ich synovi, keď o synovi tvrdil, že nie je debil, že nie je chorý a že zneužívajú sociálne dávky. Žalovaný v 1. rade začal do domu chodiť po tom, čo začal vymáhať manko. Keď stretol žalobkyňu v 1. rade, správal sa ku nej veľmi hrubo, nadával jej. Toto trvalo 4 roky, čo sa prejavilo na jej zdravotnom stave, bola ťahaná po polícii. Ďalej žalobkyňa uviedla, že bola obviňovaná, ale nebol preukázaný ani jeden dôkaz na preukázanie týchto tvrdení. Trestné konanie, ktoré sa viedlo voči jej osobe preukázalo, že nič takého nespravila.

7. Žalobca v 2. rade na pojednávaní uviedol, že dôvodom žaloby z jeho strany je tá skutočnosť, že žalovaný v 1. rade ho označil za gembléra. K tomuto označeniu došlo po tom, čo prestali pracovať v uvedenom stánku. Žalovaný v 1. rade ho pri telefonickom rozhovore označil za gembléra. Dôvodom ich telefonických rozhovorov bolo to, že žalovaný v 1. rade sa domáhal peňazí, ktoré sa mali týkať predmetného stánku a žalobcu v 2. rade označil za gembléra, ktorý tieto peniaze minul. Neskôr bol označený ako gemblér žalovaným v 1. rade aj písomne v správe, ktorá sa týkala Policajného zboru na Sasinkovej ulici. Jednalo sa o jeho vyjadrenie ohľadne manka, ktoré malo vzniknúť. Ďalším zásahom do osobnosti žalobcu v 2. rade bolo to, že žalovaný o ňom rozširovali správu, že pácha trestnú činnosť. K tomuto došlo tak, že v konaní v inej veci tunajšieho súdu ohľadne neplatnosti dražby bytu žalobcov sa pán A., ktorý bol kupcom na dražbe, vyjadril vo svojom odvolaní, že aj žalobca v 2. rade páchal trestnú činnosť. Túto skutočnosť sa nemohol dozvedieť od nikoho iného ako od žalovaných.

8. Žalovaný v 1. rade v rámci svojho výsluchu uviedol, že nie je pravda, že by žalobcov kedykoľvek ohováral, alebo vymáhal peniaze mimosúdne. Nie jeho zavinením sa zhoršil zdravotný stav žalobcov. V predmetnej veci sa ho týka len prvé trestné oznámenie, ktoré podal asi v roku 2012 na žalobkyňu v 1. rade za spôsobené manko v novinovom stánku, v ktorom pracovala približne rok. Zamestnaná bola len žalobkyňa v 1. rade s tým, že bol požiadaný, či by tam nemohol byť aj žalobca v 2. rade,

pretože sa starajú o postihnutého syna, v čom žalovaný v 1. rade nevidel problém. Pri inventúre bolo zistené manko a vzniklo podozrenie, že toto manko spôsobila žalobkyňa v 1. rade, preto podal trestné oznámenie. Toto konanie však skončilo pre žalobkyňu dobre, pretože nebola odsúdená. V ďalších konaniach, v konaniach o vyplatenie falošných peňazí na Okresnom súde Bratislava I a v tomto konaní, nebol iniciátorom žalovaný v 1. rade. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že so žalobcami sa nestýka, nepozná ich blízke osoby, nevie, kde bývajú, takže nemohol zasahovať do ich práv. Nie je pravda, že by chodil za žalobkyňou v 1. rade domov a nadával jej. Manko bolo zistené pri inventúre, pri ktorej nebola žalobkyňa v 1. rade, pretože v deň inventúry mu oznámila, že nepríde a zároveň oznámila, že už nepríde do práce. Stánok patril Mediapressu, bol prenajatý spoločnosti J., pre ktorú vykonával zastúpenie pri manažovaní, na základe plnej moci. Mená pána A. a K. žalovanému v 1. rade nič nehovorili. Žalovaný v 1. rade uviedol, že ho vyhľadal nejaký pán, ktorý mal byť v nejakom spore so žalobcami, malo sa jednať o nejakú dlžobu a viedol sa spor medzi nimi. Od tohto pána sa dozvedel, že sa má konať dražba na byt žalobcov a tento pán mu hovoril, že okrem neho sú veriteľmi žalobcov aj ďalšie osoby. Žalovaný v 1. rade tomuto pánovi povedal toľko, že žalobcovia mali u neho manko. Nepamätal si už presne ako došlo k stretnutiu s týmto pánom, či ho vyhľadal v novinovom stánku alebo ho kontaktoval cez firmu, prípadne telefonicky. S uvedeným pánom nehovoril o konkrétnostiach, aké problémy má so žalobcami, hovorilo sa len vo všeobecnosti. Tento pán uviedol žalovanému v 1. rade, že prebieha dražba a že sa môže ako veriteľ prihlásiť so svojou pohľadávkou. Žalovaný v 1. rade si pohľadávku v dražbe neuplatnil, nakoľko žalobkyňa v 1. rade bola v trestnom konaní oslobodená, a teda nemal titul. Už si nepamätal, či vedel presný termín konania dražby. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že nemôže menovať konkrétnu osobu od ktorej zistil, že žalobcovia mohli mať manko už predtým, ako boli u neho zamestnaní. Faktom však je, že tí, čo robia okolo stánkov, majú v záujme kontakty a informácie, ktorí pracovníci sa im osvedčili, a ktorí nie, a takýmto spôsobom zrejme dostal informácie aj o žalobkyni v 1. rade. Túto informáciu si žiadnym spôsobom nepreveroval. Žalovaný v 1. rade si už presne nepamätal, či mal kľúč od novinového stánku. Uznesenie o začatí trestného stíhania mu bolo doručené ako splnomocnencovi poškodeného. Toto uznesenie neposkytol tretej osobe.

9. Z výsluchu svedka X. A. súd zistil, že vydražil byt žalobcov, títo to napadli na súde. Následne bola dražba zrušená a byt sa nanovo dražil. Ďalej svedok uviedol, že má informácie, že keď žalobcovia byt vydražili, dostali nejaké peniaze, a tiež počul, že žalobkyňa v 1. rade zdedila dom a stále využíva sociálny systém. Svedok bol na pojednávaní v Justičnom paláci ako verejnosť, išlo o trestné konanie vo veci manka v novinovom stánku. Počas pojednávania vyšlo najavo, že pán A. nevedel správne účtovnú evidenciu, na čo sa svedok prihlásil a povedal pánovi sudcovi, že keď si niekto nevedie účtovníctvo, môžeme ho okrádať? Následne bol svedok vyhodенý z pojednávacej miestnosti. Ďalej nevedel uviesť, ako to dopadlo, aké bolo súdne rozhodnutie. Svedok tiež uviedol, že bol stranou konania v konaní vedenom na návrh žalobcov o určenie neplatnosti zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu a o nariadení predbežného opatrenia vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24C 26/2010. Nepamätal si od koho získal informácie uvedené v odvolaní zo dňa 15.04.2010 ani či si ich overoval, ale o sume 9.600,- Eur nevedel. Po oboznámení sa s obsahom podaného odvolania na pojednávaní konanom dňa 06.02.2017 svedok uviedol, že si nepamätá obsah predloženého odvolania. Pokiaľ ide o sumu 9.000,- Eur tam uvádzanú, ani samotný stánok nemal takú hodnotu a pokiaľ vedel, tak žalobcovia tam robili len krátko. V súvislosti s uznesením vyšetrovateľa priloženým k tomuto odvolaniu uviedol, že mu nikto nič také nedal, nič nedostal. Bol vypočúvaný len raz v Dúbravke alebo niekde v okolí k tomu čo počul, a to bolo všetko. Bol vypočúvaný policajtní v trestnom konaní. Ešte sa mu vyhrážala pani E., bola u neho doma. Podpis na podanom odvolaní je jeho. Pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v odvolaní, že manželka E. majú sklony k páchaniu trestnej činnosti, myslel to tak, že keď si požičiavajú peniaze a snažia sa rôznymi spôsobmi vyhnúť ich vráteniu, predpokladal, že sú schopní urobiť čokoľvek. Svedok nemal vedomosť o vydaní rozhodnutia v trestnej veci proti žalobcom. Meno H. nepoznal. Rovnako pána A. nepoznal. Nepamätal si odkiaľ sa dozvedel o trestnom konaní vedenom proti žalobkyni v 1. rade. Predmetom pojednávania, ktorého sa zúčastnil, bol návrh, že bol spáchaný trestný čin a vykonávalo sa dokazovanie. Spomínala sa tam aj výška škody ale nepamätal si koľko. Ďalej súd z výpovede svedka zistil, že si v minulosti nevyhľadal nikoho, kto by viedol súdne konanie so žalobcami. Nepamätal si, či na trestnom pojednávaní, na ktorom sa zúčastnil, bol aj pán A..

10. Z obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T 21/2011 súd zistil, že dňa 29.12.2009 podal žalovaný v 1. rade ako splnomocnenec spoločnosti J. trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu na F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX v Bratislava, ktorá v presne nezistenom čase odo dňa 22.12.2009 do 08:00 hod. v Bratislave na U. ulici, v novinovom stánku

nachádzajúcom sa oproti E. X.i spreneverila tovar, čím spoločnosti J. so sídlom A., 821 04 Bratislava spôsobila škodu vo výške cca 2.000,- Eur, ktorá bude upresnená po inventúre. V rámci trestného oznámenia žalovaný v 1. rade uviedol, že F. E. bola v tejto spoločnosti zamestnaná asi od polovice mesiaca október 2009 na dohodu o vykonávaní pracovnej činnosti, pričom mala riadne podpísanú aj hmotnú zodpovednosť. Pracovala v novinovom stánku na U. ulici oproti E. X.. Náplňou jej práce bolo predávanie tabakových výrobkov, tlačie a doplnkového tovaru. V tomto novinovom stánku pracovala denne cca od 06.00 do 19.00 hod. Okrem toho, že predávala tovar, denne preberala tlač, ako aj zvyšný tovar. S F. E. do 16.12.2009 neboli žiadne problémy. Do tohto dňa v novinovom stánku neboli zistené žiadne nedostatky čo sa týka financií a tovaru. Pri následne urobenej inventúre, ktorá sa konala dňa 22.12.2009 bolo zistené, že z novinového stánku chýbajú tabakové výrobky, doplnkový tovar, ale hlavne tržby boli odcudzené vo výške 1.000,- Eur. A taktiež boli zo stánku odcudzené všetky pracovné doklady, a to sú kniha tržieb, zošit s podpismi o prevzatí tržby, dodacie listy a všetky papiere o preberaní tovaru. Ďalej uviedol, že dňa 22.12.2009 v čase okolo 08.00 hod zistil, že je ohnutý zámok na stánku, pričom musel zavolať opravára, ktorý tento zámok opravil. Následne sa s F. E. telefonicky skontaktoval, pričom jej povedal, prečo nedošla do práce, na čo ona povedala, že je u lekára a uvidí, či ešte vôbec príde do práce. Toto mu však vopred nenahlásila. Keď jej následne povedal, že sa vykonáva inventúra, aby prišli, p. E. uviedla, že nepríde. Žalovaný v 1. rade teda s jednou pracovníčkou, ktorá vykonávala inventúry aj v ostatných stánkoch spoločnosti, a to M. Z., vykonal inventúru. Pri tejto inventúre zistili, že chýba vyššie uvedený tovar. Následne sa telefonicky skontaktoval s pani E. a povedal jej výsledok inventúry. Pani E. mu do telefónu uviedla, že ona nezobrala ani korunu. Počas tohto telefonického rozhovoru jej žalovaný v 1. rade povedal, že pokiaľ má nejaké finančné problémy, môžu sa dohodnúť na splátkovom kalendári. Pani E. mu povedala, že sa nedohodnú na žiadnom splátkovom kalendári, lebo nič neodcudzila. Keď sa jej žalovaný v 1. rade pýtal, kto tie veci odcudzil, keď od toho stánku má kľúče iba on a ona, pani E. povedala, že veci odcudzil žalovaný v 1. rade. Na to jej povedal, že prečo by okrádal sám seba. Okrem toho jej do telefónu ešte povedal, že sa staral o jej postihnutého syna a to tak, že mu nosil oblečenie, taktiež má retiazku na krku od neho, doniesol mu počítačové hry a že prečo mu teda toto celé urobila a kvôli čomu. Pani E. stále dookola opakovala, že ona nič nezobrala. Žalovaný v 1. rade ešte uviedol, že písomnú dohodu ako aj hmotnú zodpovednosť vzala pani E..

11. Dňa 26.01.2010 žalovaný v 1. rade doplnil trestné oznámenie, pričom uviedol, že počas inventúry dňa 22.12.2009 zistil, že z trezora, ktorý je v stánku na U. ulici zabudovaný v stene, zmizla obálka s vyčlenenou hotovosťou určenou na náklady spojené s prevádzkou stánku vo výške 600,- Eur. Deň predtým, dňa 21.12.2009, od neho pani E. žiadala, aby jej doniesol dohodu o hmotnej zodpovednosti a dohodu o pracovnej činnosti, ktoré podpísala pri nástupe do zamestnania, pretože má vraj nejakú zmenu v dokladoch, aby mu to potom sedelo v účtovníctve. Na jej žiadosť do stánku doniesol originály dokladov, pričom ho nenapadlo urobiť si fotokópie. Keď do stánku prišiel, tak mu povedala, že tam nemá doklady, že si ich zabudla doma. Povedala mu, že ide po ne domov a že za hodinu sa tam stretnú. Následne sa po hodine vrátil do stánku, kde bol prítomný jej manžel pán E., a ten mu oznámil, že manželka dôjde až zajtra ráno, že sa necíti dobre. Na to sa ho pýtal, kde sú doklady, ktoré ráno doniesol. Odpovedal mu, že si ich zobrala so sebou domov a že ich na druhý deň ráno vráti. Žalovaný v 1. rade sa ho pýtal, ako si to mohla dovoliť, že sú to predsa jeho doklady. Pán E. mu na to odpovedal, že ona to doma „opraví“. Na druhý deň 22.12.2009 o 08.00 hod, kedy sa mala vykonať inventúra za prítomnosti pani E. mu pani M. Z., ktorá mala vykonať inventúru, volala, že stánok je zavretý a nikto tam nie je. Tak tam išiel, odomkol stánok a zistil, že z poličky, kde obvykle bývajú uložené, chýbajú účtovné doklady a z trezoru zmizla hotovosť 600,- Eur. Inventúrou zistil schodok na tovare a tržbách vo výške 8.534,95 Eur. Vo výpovedi zo dňa 29.12.2009 krádež hotovosti neoznamoval, pretože ešte dňa 22.12.2009 mu z účtu pani E. prišla na jeho účet suma okolo 360,- Eur. Následne pani E. volal, že prečo nevrátila celých 600,- Eur, povedala mu, že viac tam nebolo, že to je všetko, čím vlastne nepriamo priznala krádež tých peňazí. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že konaním pani E. mu zmizli personálne doklady - dohoda o hmotnej zodpovednosti a dohoda o pracovnej činnosti pani E. a účtovné doklady o fungovaní novinového stánku, t.j. dodacie listy k tovaru, poznámkový zošit ružovej farby o preberaní finančnej hotovosti (pomocná evidencia), čím mu sťažila vykonanie samotnej inventúry a vedenie účtovníctva. Dôkaz o pracovnoprávnom vzťahu medzi žalovaným v 1. rade a pani E. môže preukázať správou zo Sociálnej poisťovne, pretože za ňu odvádzal odvody do fondov.

12. Následne vyšetrovateľ uznesením zo dňa 03.02.2010, ČVS: H., začal trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchatel tým, že v presne nezistenom čase dňa 16.11.2009 do 08.00 hod. dňa 22.12.2009, kedy mala byť vykonaná inventúra,

nezisteným spôsobom bez použitia násilia odcudzil z novinového stánku nachádzajúceho sa v Bratislave na U. ulici oproti E. X. tabakové výrobky, časopisy a tržbu v celkovej hodnote 8.534,96 Eur, z trezoru, ktorý je umiestnený v predajnom stánku hotovosť vo výške 600,- Eur a účtovné doklady, t.j. dodacie listy k tovaru a pomocná účtovná evidencia o preberaní finančnej hotovosti, ďalej zo stánku odcudzil dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o hmotnej zodpovednosti pracovníčky novinového stánku na meno F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, Bratislava, čím si prisvojil cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a poškodenej spoločnosti J. so sídlom v Bratislave, A. spôsobil celkovú škodu vo výške 9.134,96 Eur.

13. Dňa 22.06.2010 uznesením vyšetrovateľ vznesol obvinenie voči žalobkyňi v 1. rade pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v 1. rade sťažnosť, ktorú prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I odmietla ako nedôvodnú.

14. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného E. A. zo dňa 24.03.2010 súd zistil, že sa pridrжал výpovede v trestnom oznámení a jej doplnení. Pani E. do stánku v Bratislave na U. ulici oproti E. X. nastúpila do práce 12.10.2009 na základe dohody o pracovnej činnosti a dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorú podpísala pred nástupom do práce. Dňa 17.11.2009 bola vykonaná inventúra za jej prítomnosti, vtedy neboli zistené žiadne nedostatky a pani E. zostala pracovať v stánku. Následne mala byť vykonaná inventúra pred Vianocami 23.12.2009. Dostavila sa iba pani Z., ktorá dlhoročne vykonáva inventúry v ostatných novinových stánkoch. Telefonovala mu, že v stánku niekto nie je. Žalovaný v 1. rade o chvíľu došiel, telefonoval pani E. na mobil, tá mu nedvíhala, tak volal je manželovi. Pýtal sa, prečo nedošla do práce, že sa robí inventúra. On mu na to povedal, že je u lekára a že nevie, či sa ešte dostavia do roboty. Žalovaný v 1. rade otvoril stánok a zdal sa mu príliš prázdny. Posledný nákup do stánku bol vykonaný 18.12.2009 v hodnote 510,04 Eur. Išiel zobrať pomocnú účtovnú evidenciu - ružový zošitok, kde boli evidované všetky nákupy tovaru, faktúry za tlač, za nájom, elektrinu, prevádzkové náklady stánku a výplaty finančnej hotovosti pani E. ako mzdy, ktoré vlastnoručne podpisovala, dodacie listy k tovaru. Prehľadal celý stánok, ale zošitok nenašiel. Potom išiel do Mediapressu požiadať, aby mu vystavili náhradné doklady na to, aby mohol vykonať inventúru. Keďže pani E. neprišla do práce, bolo zrejmé, že skončila, a tak urobil konečnú remitendu, pobalil nepredanú tlač a pripravil ju na vrátenie do Mediapressu. Potom spolu s pani Z. urobili inventúru a zistili manko vo výške 8.534,96 Eur a zistil tiež, že z trezoru zmizla obálka s hotovosťou 600,- Eur a šanón s personálnymi dokladmi pani E., a to dohoda o hmotnej zodpovednosti a dohoda o pracovnej činnosti, ktoré žiadala doniesť, pretože mala vraj údajnú zmenu v dokladoch. Po vykonaní inventúry volal pani E. a oboznámil ju s výsledkom. Pýtal sa jej, prečo nedošla do práce, ako si dovoľila zobrať tržbu domov. Ona mu na to povedala „nič som nezobrala, aj keby, tak s tou vecou nepohnete“. Následne mu na firemný účet spoločnosti Reason Y, s.r.o. poslala finančnú hotovosť 460,- Eur. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že dohodu o pracovnej činnosti podpisoval s pani E., ale pokiaľ vedel, do stánku s ňou chodil aj jej zdravotne postihnutý syn a manžel. Upozornil ju, že do predajného stánku je vstup cudzím osobám zakázaný a keďže tam chodili aj muž so synom, je to na jej zodpovednosť. Žalovaný v 1. rade bol aj u nich doma na L. dieloch slušne sa porozprávať čo sa stalo, že či majú nejaké finančné problémy. Žalobkyňa v 1. rade na to reagovala, že finančné problémy nemajú a že je falošný vagabund a že aj tak mu tie peniaze nebudú chýbať. Asi 4x sa jej snažil vysvetliť, že sa to dá riešiť aj inak. Bol pri tom prítomný aj jej manžel, ktorý len krútil hlavou. Žalovaný v 1. rade sa ho pýtal, či to nesúvisí s jeho stávkovaním a že či sa to neprevrátilo až do gemblerstva. V stánku mal totiž odložené vyplnené tikety. Boli to čiastky okolo 15 - 20 Eur a vždy mal vytlačený aktuálny výpis (herný plán dňa). Na to zareagoval tak, že ako si ho žalovaný v 1. rade dovoľuje urážať, že je gembler, že on nikdy poriadne nestávkoval a že čo ho do toho, že stávkuje. Na to pani E. povedala, nech odíde, lebo zavolá políciu a žalovaný v 1. rade odišiel.

15. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného E. A. - doplnenia výpovede zo dňa 16.07.2010 súd zistil, že pani E. nastúpila do novinového stánku na základe ústnej dohody dňa 12.10.2009. Celý október chodil žalovaný v 1. rade nakupovať tovar sám, ktorý platil hotovosťou z tržieb z tohto stánku. Tržby vyberal v prítomnosti pani E. a pána E., ktorý v tom stánku býval s ňou, vrátane ich syna. Dňa 16.11.2009 žalovaný v 1. rade pani E. nahlásil ako zamestnankyňu na dohodu o pracovnej činnosti do Sociálnej poisťovne. Dňa 17.11.2009 bola vykonaná inventúra za jej prítomnosti, prebehla bez problémov. Od tejto inventúry prestal do stánku tovar nakupovať žalovaný v 1. rade, ale z denných tržieb tovar nakupovali manželia E.. To, že do stánku chodila pani E. so svojim manželom a synom bolo preto, že ich syn je mentálne postihnutý a pani E. trvala na tom, aby tam boli s ňou, lebo v prípade potreby by ju manžel mohol zastúpiť. Žalovaný v 1. rade jej ponúkol, že napíše dohodu aj s jej mužom, ale ona nechcela, ich prítomnosť zobrala na zodpovednosť. Začiatkom decembra ho pani E. požiadala o požičanie peňazí

na operáciu očí jej syna vo výške 3.000,- Eur a predtým bol jej syn na vyšetrení u jeho matky, ktorá je očná lekárka a ktorej sa následne spýtal, či je táto operácia nevyhnutná, nakoľko na ňu pýtajú peniaze. Mama žalovanému v 1. rade povedala, že určite nie, že zrak má v poriadku a že to len mama z neho robí nevidiaceho. Následne im žalovaný v 1. rade povedal, že operácia nie je nutná, že im to lekárka neodporúča. Peniaze by im aj tak nemal z čoho požičať. K fungovaniu stánku žalovaný v 1. rade uviedol, že za ich pôsobenia išli tržby rapídne dole, keď sa ich na to pýtal uviedli, že chodí málo ľudí a že je málo tovaru. Na to im žalovaný v 1. rade odvetil, že nemôže byť málo tovaru, je ho tam akurát, v porovnaní s inými stánkami je to normálne, Na to mu pani E. odvetila, že ak sa mu to nezdá, môžu urobiť inventúru, na čo jej povedal, že sa aj spraví. To už bolo ku konci ich pôsobenia. K tržbám v stánku žalovaný v 1. rade uviedol, že ich vzťah fungoval na určitej dôvere, nerobil námatkové kontroly. Nákupy cigariet a doplnkového tovaru sa Mediapressu platili v hotovosti z tržieb a raz do týždňa došla faktúra za tlač, ktoré sa platilo hotovosťou vkladom peňazí na účet. Zo začiatku tieto faktúry boli uhradené - to boli dve a posledné tri uhradené neboli, na to bol upozornený zo strany Mediapressu. Takže finančná hotovosť neustále koluje celý mesiac v tovare, pretože sa dopĺňa každý deň a na konci mesiaca sa robí vyúčtovanie a výplata zamestnanca. Takže až v deň konania inventúry dňa 23.12.2009 zistil obrovské manko. V deň, keď sa mala konať inventúra im volal aspoň 10x, aj pán H.. Telefón zdvihol pán E. a povedal, že sú u lekára a že nevie, či ešte vôbec niekedy dôjdu. Na to mu uviedol, že potrebuje urobiť inventúru s ich prítomnosťou, na čo mu pán E. povedal, že nech si ju urobí, ich to už nezaujímalo. Pani E. sa pán H. dovolal, ale žalovaný v 1. rade nevedel uviesť, čo mu povedala. Nakoniec inventúra bola vykonaná v ich neprítomnosti, urobila ju pani Z.. Po otvorení stánku obaja skonštatovali, že stánok je takmer prázdny. Boli tam síce nejaké časopisy a niekoľko kartónov cigariet. Väčšina z tých časopisov nebola uhradená. Hotovosť tam nebola žiadna a neboli tam žiadne účtovné doklady. Na vykonanie inventúry si z Mediapressu vyžiadal potrebné doklady a z kasy vytiahol denné obraty. Manželia E. sú obaja silní fajčiari. Pán E. zvykne stávkovať športové tikety. V stánku našiel žalovaný v 1. rade aj nejaké tikety, dokonca ho raz presvedčal o výbornom tipe a žalovaný v 1. rade mu dal peniaze, aby to podal. Na druhý deň mu pán E. povedal, že tie zápasy nevyšli a že peniaze prehral. Keď od neho žiadal bločik, povedal, že ho roztrhal a zahodil.

16. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne M. Z. zo dňa 15.02.2010 súd zistil, že pre spoločnosť Reason Y, s.r.o. vypomáhala pri vykonávaní inventúry v predajných stánkoch. Dňa 23.12.2009 prišla na 07:30 hod. do stánku na U. ulici oproti E. pasáži. V tom čase tam nikto nebol. X. stánku, pani E., poznala z vykonania inventúry v novembri 2009. Dňa 23.12.2009 v tomto stánku mala byť vykonaná inventúra. Pánovi A., ktorý má stánok prenajatý, volala, že v stánku niekto nie je. On za chvíľu prišiel, otvoril stánok. Dal spraviť konečnú remitendu (kontrolu nepredaných novín a časopisov), pobalil a pripravil na vrátenie do Mediapressu. Doniesol jej podklady na vykonanie inventúry, ktoré vyžiadal z Mediapressu. jedná sa o rekapitulácie časopisov a faktúry (dodávky cigariet a ostatného tovaru na stánok). Po otvorení stánku bolo očividné, že v stánku je veľmi málo tovaru, pretože len cigariet tam oproti dodanému tovaru bolo málo, čiže museli byť predané. Pán A. sa pozrel na poličku, kde bol stabilne uložený pomocný zošit, kde sa vedie celá agenda stánku. Ten tam ale nebol. Tak spolu spísali všetok tovar na stánku a vychádzali z dodávok Mediapressu a z bločkov pokladnice. Pán A. bol veľmi nervózny, pretože nenašiel ten pomocný zošit. V stánku nebola ani tržba, ani žiadna agenda, nič. Proste stánok bol vyrabovaný. Svedkyňa ďalej uviedla, že v novembri 2009, keď robila inventúru za prítomnosti manželov E., pani E. bola tak nervózna, že chytala hisáky, plakala, fajčila jednu cigaretu od druhej. Na druhý deň neprišla do roboty. Pán E. bol kľudný. Už vtedy svedkyňa chýbali dodacie listy z Mediapressu, už tam zrejme nebolo niečo v poriadku. Kým do stánku nenastúpila pani E., dovtedy tam nebol problém s mankom. Pracovala tam jedna pani, ktorá odišla do dôchodku. Po nej tam krátko pracovala pani, ktorú však majiteľ vyhodil a potom prišla pani E., za ktorej pôsobenia mal stánok znateľne nižšie tržby. Za normálne situácie tam boli tržby cca 500.000,- Sk, čo je asi 16.500,- Eur. Pokiaľ ide o výsledok inventúry z 23.12.2009 svedkyňa uviedla, že inventúra vychádzala z rekapitulácie časopisov, faktúr a zostatkového tovaru z predchádzajúceho obdobia - zásob tovaru z predchádzajúcej inventúry a odpočítaní zásob pri inventúre, ktorá sa práve uskutočňuje, kde vychádza predaj, ktorý má mínusovú položku za obdobie od inventúry po inventúru. Nakoľko tržby sú plusové, po odpočítaní predaja a tržieb vyjde položka, ktorá má hodnotu plus alebo mínus. Výsledkom tejto inventúry je mínusová položka, a to - 8.534,96 Eur.

17. Zo zápisnice o výsluchu svedka M. E. zo dňa 23.03.2010 súd zistil, že tento využil svoje právo nevykonať, pretože je manželom podozrivý.

18. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne V. Q. zo dňa 31.08.2010 súd zistil, že spoločnosť C. C. s.r.o. so sídlom v Bratislave, ulica O. XX, ktorej je konateľkou, externe spracovávala účtovníctvo v kancelárskych priestoroch v Bratislave na ulici J. č. X pre spoločnosť J. Y s.r.o. ako celok. Účtovníctvo spracovávala aj za rok 2009 z prinesených originálnych účtovných dokladov. V knihe prijatých faktúr sa nachádzali aj faktúry z Mediapressu a zjednodušené daňové doklady za nákup doplnkového tovaru a cigariet (bločky z registračnej pokladnice), aj originálne knihy denných tržieb. O krádeži zo stánku na U. ulici sa svedkyňa dozvedela až v prvom štvrtroku 2010, vtedy pánovi A. fotila doklady z registračnej pokladnice podľa toho, ako to požadoval. K inventúre vykonanej v decembri 2009 na U. ulici svedkyňa uviedla, že tejto sa nezúčastnila, nie je to jej povinnosť. Neboli jej z inventúry predložené nijaké doklady, neboli jej predložené doklady z inventúry ku dňu 31.12.2009. K uvedenej krádeži jej pán A. predložil vyčíslenie krádeže za obdobie od 17.11.2009 do 23.12.2009, ktoré zaúčtovala v 1. štvrtroku 2010 vo výške 6.524,75 Eur ako základ dane + 1.2393,70 Eur ako DPH, čo je škoda v celkovej sume 7.764,45 Eur. Svedkyňa predpokladala, že táto škoda je uvedená v nákupných cenách.

19. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne D.. K. U. zo dňa 08.09.2010 súd zistil, že svedkyňa pracovala v novinovom stánku v Bratislave na U. ulici oproti E. pasáži za základe zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej 10.01.2010. Keď nastúpila do stánku, preberala stánok na základe vykonanej inventúry, bol tam tovar za cca 1.400,- Eur a začala predávať. Z tržby kupovala tovar a platila všetky služby. Pravidelne sa platili zálohové platby za elektrinu vo výške 59,50 Eur a nájom stánku 232,- Eur. Na tieto finančné transakcie bola v stánku vedená kniha, kde zapisovali tržby, nákup tovaru, platené faktúry a dodávky novin a časopisov každý deň, ako aj vrátené noviny a časopisy (remitenda) Do neho zapisovala aj peniaze, ktoré si za jej prítomnosti zobral majiteľ, ale tieto nepodpísal, aj svoje výplaty, ktoré dostala. To bolo niekedy začiatkom apríla 2010 asi okolo 21.00 hod, ju priviedol do novinového stánku na E. ulici, tam preniesol aj časť tovaru zo stánku na U. ulici bez toho, že by tam bola vykonaná inventúra a ani tento tovar nezapísal do zošita. Tam pracovala necelé dva týždne a bez predchádzajúceho upozornenia ju zo stánku na E. ulici vymkol a trvalo jej týždeň, kým jej dal zo stánku osobné veci. Tiež mala niektoré osobné veci v stánku na U. ulici. Keď začala svedkyňa pracovať v stánku na U. ulici bolo v pokladni asi 50,- Eur v minciach, aby mala z čoho vydávať zákazníkom. Tovar tam bol v hodnote 1.400,- Eur. Majiteľ stánku pán A. jej doniesol hotovosť vo výške 500,- Eur. V priebehu týždňa si zobral z pokladne 600,- Eur, ktoré sú zapísané v zošite. Následne v pokladni bola vždy hotovosť tak, že z nej nakupovala tovar - cigarety a doplnkový tovar a na zaplatenie faktúr za noviny a časopisy, ako aj za elektrinu a nájom. Splatnosť faktúr bola týždeň a ak by neboli uhradené, nebola by z Mediapressu dodaná tlač. Po nahliadnutí do trestného spisu svedkyňa uviedla, že vytlačené pásky denných uzávierok pokladne sa nezhodujú s páskami, ktoré svedkyňa každý večer tlačila a odkladala do obálky pre pána A.. Ten si ich bral asi raz do týždňa za jej prítomnosti spolu s bločkami za nákup v Mediapresse. Na páskach, ktoré svedkyňa tlačila neboli položky GT1, GT2, GT3, na čo pána A. upozornila, že tieto pásky sú zlé. Asi v marci alebo apríli si svedkyňa robila kópie páskok pre seba. Na to jej pán A. povedal, že tieto pásky sú len pre jeho kontrolu a aby ich druhýkrát neukazovala daňovej kontrole. V stánkoch nebola klasická registračná pokladňa, ale počítač s tlačiarňičkou. Čiže sa netlačila kópia jednotlivých účteniek. V stánku neboli ani pokladničné knihy, tieto mal pán A. doma a evidentne si do nich lepil iné pásky. V čase, kedy v stánku na U. ulici pracovala pani E., v stánku na E. ulici pracovala pani M. T.. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď sa snažila o to, aby jej pán A. vyplatil peniaze za vykonané práce za mesiace marec a apríl 2010, vyhrážal sa jej, že tam je manko. Za jej prítomnosti v stánku na U. ulici ani E. ulici neboli vykonané inventúry. Keď sa pýtala ako prišiel na to, že je tam manko, povedal, že si to spočítal. Keď sa ho pýtala aké je tam manko, povedal jej že 400,- Eur. To bola vlastne remitenda. Potom povedal že 1.000,- Eur a nakoniec 1.700,- Eur s tým, že sa jej vyhrážal, ako ho udá na políciu, on ju udá tiež.

20. Z obžaloby zo dňa 22.03.2011 súd zistil, že Okresná prokuratúra Bratislava I podala obžalobu na žalobkyňu v 1. rade pre prečin krádeže, ktorého sa mala dopustiť tak, že v presne nezistenom čase odo dňa 16.11.2009 do 08.00 hod dňa 23.12.2009, kedy bola vykonaná inventúra, nezisteným spôsobom bez použitia násillia z novinového stánku nachádzajúceho sa v Bratislave na U. ulici oproti E. pasáži počas vykonávania práce predavačky odcudzila tabakové výrobky, časopisy a tržbu v celkovej hodnote X.XXX,XX Eur, z trezoru, ktorý je umiestnený v predajnom stánku, hotovosť vo výške 600,- Eur a účtovné doklady, t.j. knihu tržieb, zošit s podpismi o prevzatí tržby tovaru a pomocnú účtovnú evidenciu o preberaní finančnej hotovosti a tovaru, dodacie listy k tovaru, ďalej zo stánku odcudzila dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o hmotnej zodpovednosti medzi prevádzkovateľom predmetného novinového stánku na U. ulici, oznamovateľom E. A. a F. E., pričom po naliehaní prevádzkovateľa novinového stánku časť odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 460,- Eur vložil manžel obvinenej M.

E. v pobočke K. banky v B. na L. dieloch na bankový účet patriaci spoločnosti J. Y s.r.o., čím týmto konaním spôsobila poškodenej spoločnosti škodu minimálne vo výške 460,- Eur.

21. Rozsudkom zo dňa 02.04.2012 sp. zn. 5T/12/2011, bola žalobkyňa v 1. rade oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21.05.2013 sp. zn. 3To 43/2013 zamietol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku.

22. Z potvrdenia pani M. T. súd zistil, že majiteľ E. K. s.r.o., prevádzka E. 2, každú zamestnanú osobu v jeho prevádzkach pravidelne oklamal a nespravodlivo obviňoval, že majú manko a že mu chýbajú nezaplatené peniaze. Skutočnosti boli úplne iné a samozrejme neoprávnené. Takýmto správaním ponižoval a poškodzoval dobré meno všetkým, čo u neho pracovali a väčšinu zo žien ani nevyplácal a robil škody neplatením odvodov na nich, ako je poisťovňa, daňový úrad, sociálne odvody, obedňajšie prestávky, gastro lístky a iné závažné veci, ktoré sú v rozpore so Zákonníkom práce a hlavne vykonával v jeho prevádzke trestné záležitosti.

23. Z vyjadrenia žalovaného v 1. rade v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 10C/33/2010, súd zistil, že žalovaný v 1. rade sa vyjadril k žalobe podanej dňa 18.08.2010, doručenej 13.10.2010. V uvedenom vyjadrení skonštatoval, že žalobcovia pracovali v novinovom stánku na U. ulici pre spoločnosť J. Y s.r.o., pre ktorú pracoval ako hlavný dozorca na základe splnomocnenia. Žalobkyňa F. E. mala podpísanú dohodu o pracovnej činnosti a hmotnú zodpovednosť, ktorú dával osobne podpísať každému zamestnancovi. Pani E. vyplácal za odrobenú prácu mzdu, ktorá jej patrila, ale popieral, že by to bolo vo falošných bankovkách. taktiež popieral, že by si od nej mal niekedy požičať hotovosť. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol: „Poznám viacero rodín, ktoré majú postihnuté dieťa, ale ani jedny z nich ho nezneužívajú na podobné výmysly ako rodina E. tipu citujem „Roztrhal nám peniaze, ktoré sme mali nachystané pre nášho syna a že mu ich ideme zaniest' na účet do banky.“ Ja osobne poznám ich syna a dokonca som mu darčeky nosil a raz som mu daroval aj retiazku, ktorú už na tretí deň nemal, lebo ju vraj údajne stratil ale môj osobný názor bol ten, že mu ju rodičia dali do záložne, keďže pán E. je hazardný hráč a sám ma nahováral, aby som mu dal peniaze, že on mi pôjde podať tiket. E. mi prezradili, aký je ich syn nezbedný, pretože navštevuje pornografické stránky a vypisuje dievčatám na erotických chatoch a chodil poza ich dom fajčiť cigarety, ktoré si ukradol zo stánku. Aj preto si myslím, že chlapec, ktorý je tak silno postihnutý ako hovoria jeho rodičia, by to ťažko zvládol.“

24. Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12.03.2013, č. k. 14Co/426/2012-113, súd zistil, že v konaní žalobcov F. E. a M. E. proti žalovanému E. A. o zaplatenie 3.000,- Eur Krajský súd v Bratislave o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 23.04.2012, č.k. 10C 33/2010-92, rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Zo splnomocnenia vo veci trestného oznámenia na F. E. súd zistil, že P. H. ako konateľ spoločnosti J. Y, s.r.o. splnomocnil E. A. k zastupovaniu spoločnosti vo veci podania trestného oznámenia na F. E. vo veci odcudzenia majetku a spreneverenia finančných hodnôt.

26. Z listu zo Sociálnej poisťovne z 12.12.2011 v spojení s registračným listom FO z 26.01.2010 súd zistil, že podľa evidencie Sociálnej poisťovne žalobkyňa v 1. rade bola v období od 16.11.2009 do 24.12.2009 zamestnankyňou spoločnosti J. Y, s.r.o. Registračný list fyzickej osoby bol Sociálnej poisťovni doručený 27.01.2010.

27. Z odvolania X. A. z 15.04.2010 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 24C/26/2010, žalobcov F. E. a M. E. proti žalovaným X. A., D-K spol. s r.o., G. K., D.. J. A. o určenie neplatnosti zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu a iné a o nariadenie predbežného opatrenia súd zistil, že v uvedenom odvolaní pán A. uviedol: „Na základe mojich poznatkov a informácií, sú to práve navrhovatelia 1/ a 2/, ktorí poškodzujú odporcov 1/, 2/, 3/, a 4/, pretože zavádzajú ako veriteľa, tak aj súd. Majú sklony aj k páchaniu trestnej činnosti, pretože ako som sa naviac u posledného zamestnávateľa navrhovateľky 1/ dozvedel, proti navrhovateľke 1/ bolo začaté trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorú spôsobila svojmu zamestnávateľovi spoločnosti J. Y so sídlom v Bratislave, ul. A. č. XX v celkovej škode vo výške 9.134,- Eur.“ K podanému odvolaniu bolo zároveň priložené uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 03.02.2010, ČVS: H.-XXXX/X-OSV-BX-XXXX, o

začatí trestného stíhania voči neznámemu páchatelovi pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

28. Z výpisov Registra trestov žalobkyne v 1.rade a žalobcu v 2.rade súd zistil, že žalobcovia nemajú žiadny záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry SR.

29. Z lekárskej správy psychiatra F.. V. X. zo dňa 18.04.2012 súd zistil, že žalobkyňa v 1. rade pri vyšetrení žalobcu v 2. rade uviedla, že mal už štvrtý atak toho roku, motá sa, stále to otáčajú na alkohol, ale on nepije. Došiel z nemocnice, nepamätá si čo robil, stále sa potáca, neudrží stabilitu. Doma je napätý, všetko mu padá z rúk, povylieva. Stále má studené ruky. Bolia ho ruku, chrbát a hlava. Žalobca v 2. rade pri vyšetrení uviedol, že je unavený, ospatý, bolí ho hlava, niekedy si pamätá, niekedy si nepamätá. Problémy má vo výpadkoch pamäte, zmizne mu časový interval. Nič nevládze, už asi mesiac. Začalo to náhle, stalo sa mu to asi tak po Novom roku, nemohli ho zobudiť. Nevedel sa orientovať, nepamätal si na to, prebral sa až v nemocnici. Potom sa mu stalo, že sa zobudil po 2 dňoch, že tam 2 dni spal, zamenil si dni. Na záver vyšetrenia lekár stanovil diagnózu organická porucha mnestických funkcií a pamäti, stav po TIA.

30. Z lekárskej správy psychiatra F.. V. X. zo dňa 08.08.2012 súd zistil, že žalobkyňa v 1. rade pri vyšetrení žalobcu v 2. rade uviedla, že nepije alkohol, začal byť malátny, spadol do kvetín, do steny, má pomýlené dni, nevie si spomenúť. Žalobca v 2. rade uviedol, že je malátny, nepamätá si, mele jedno cez druhé, má nevoľnosť, slabosť na žalúdku, ťažko sa orientuje, spí dobre. Alkohol pil pred 24 rokmi, nakúpiť si vie, obliecť sa vie s ťažkosťami, tento stav trvá tak 2-3 dni. Nechcel hospitalizáciu. Tento stav vyvoláva stres o syna (syn je mentálne retardovaný). Na záver vyšetrenia lekár v rámci diagnózy uviedol: organický psychosyndrom stav po delirantnom (amentom) stave.

31. V konaní žalobcovia navrhli vykonať dokazovanie výsluchom svedkov M. T., D.. K. U., vyžiadaním lekárskeho správ od ošetrovateľov F.. F. A. a F.. V. X.. Súd zamietol uvedené návrhy na vykonanie dokazovania, nakoľko ich s ohľadom na doteraz zistený skutkový stav, obsah spisu a z dôvodu nadbytočnosti a hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné vykonať. Pokiaľ ide o navrhnuté svedkyne M. T. a Ing. K. U., tieto vypovedali v trestnom konaní a súd ich výpovede považoval za dostačujúce.

32. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

33. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

34. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

35. Podľa § 118a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. X).

36. Podľa § 118a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

37. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

38. Podľa § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

39. V prvom rade v súvislosti s vyjadrením právnej zástupkyne žalobkyne v 1. rade zo dňa 14.08.2013, v ktorom uviedla, že podanie žalobcov zo dňa 03.05.2011 je potrebné považovať za samostatné podanie, súd uvádza, že podanie žalobcov z 03.05.2011 súd nevyhodnotil ako samostatné podanie, nakoľko je z neho zrejmé, že žalobcovia sa domáhali ochrany pred krivým obvinením, ohováraním a pošpinením mena, ktorého sa mal dopustiť žalovaný v 1. rade v rámci vyjadrenia zo dňa 10.08.2010 v inom konaní a v súlade s tým v podaní zo dňa 03.05.2011 žiadala žalobkyňa v 1. rade o zmenu, aby M. E. nevystupoval v konaní ako svedok, ale vystupoval na strane žalobcu z dôvodu, že bol zo strany pána A. obvinený aj manžel. S ohľadom na uvedené súd toto podanie žalobcov posúdil ako rozšírenie žaloby a následne pripustil vstup M. E. do konania ako žalobcu v 2. rade.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa v 1. rade pracovala u právneho predchodcu žalovaného v 2. rade (spoločnosti J. Y, s.r.o.) v novinovom stánku na U. ulici oproti E. X. do 22.12.2009. Dňa 23.12.2009 pani M. Z. a žalovaný v 1. rade otvorili predmetný novinový stánok, ktorý sa im zdal podľa ich vyjadrení dosť prázdny. Následne žalovaný v 1. rade poveril pani M. Z. vykonaním inventúry. Výsledkom inventúry bola mínusová položka, a to - 8.534,96 Eur. Dňa 29.12.2009 podal žalovaný v 1. rade ako splnomocnenec spoločnosti J. Y, s.r.o. trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu na F. E. (žalobkyňa v 1. rade) Dňa 26.01.2010 žalovaný v 1. rade doplnil trestné oznámenie, pričom ustálil výšku škody na sumu 8.534,95 Eur plus 600,- Eur hotovosť. Následne vyšetrovateľ uznesením zo dňa 03.02.2010, G.: H.-XXXX/X-OSV-BX-XXXX začal trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

41. Po vykonanom dokazovaní v rámci prípravného konania dňa 22.06.2010 uznesením vyšetrovateľ vzniesol obvinenie voči žalobkyne v 1. rade pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v 1. rade sťažnosť, ktorú prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I odmietla ako nedôvodnú. Rozsudkom zo dňa 02.04.2012, sp. zn. 5T/12/2011, bola žalobkyňa v 1. rade oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21.05.2013, sp. zn. 3To 43/2013, zamietol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku.

42. Ďalej mal súd za preukázané, že v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 10C 33/2010, žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe podanej dňa 18.08.2010, uviedol, že žalobcovia pracovali v novinovom stánku na U. ulici pre spoločnosť J. Y s.r.o., pre ktorú pracoval ako hlavný dozorca na základe splnomocnenia. Žalobkyňa F. E. mala podpísanú dohodu o pracovnej činnosti a hmotnú zodpovednosť, ktorú dával osobne podpísať každému zamestnancovi. Pani E. vyplácal za odrobenú prácu mzdu, ktorá jej patria, ale popieral, že by to bolo vo falošných bankovkách. taktiež popieral, že by si od nej mal niekedy požičať hotovosť. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol: „Poznám viacero rodín, ktoré majú postihnuté dieťa, ale ani jedny z nich ho nezneužívajú na podobné výmysly ako rodina E. tipu citujem „Roztrhal nám peniaze, ktoré sme mali nachystané pre nášho syna a že mu ich ideme zaniest' na účet do banky“ Ja osobne poznám ich syna a dokonca som mu darčeky nosil a raz som mu daroval aj retiazku, ktorú už na tretí deň nemal, lebo ju vraj údajne stratil ale môj osobný názor bol ten, že mu ju rodičia dali do záložne, keďže pán E. je hazardný hráč a sám ma nahováral, aby som mu dal peniaze, že on mi pôjde podať tiket. E. mi prezradili, aký je ich syn nezbedný, pretože navštevuje pornografické stránky a vypisuje dievčatám na erotických chatoch a chodil poza ich dom fajčiť cigarety, ktoré si ukradol zo stánku. Aj preto si myslím, že chlapec, ktorý je tak silno postihnutý ako hovoria jeho rodičia, by to ťažko zvládol.“

43. Súd mal tiež za preukázané, že svedok X. A. v rámci odvolania v právnej veci na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 24C 26/2010 uviedol: „Na základe mojich poznatkov a informácií, sú to práve

navrhovateľa 1/ a 2/, ktorí poškodzujú odporcov 1/, 2/, 3/, a 4/, pretože zavádzajú ako veriteľa, tak aj súd. Majú sklony aj k páchaniu trestnej činnosti, pretože ako som sa naviac u posledného zamestnávateľa navrhovateľky 1/ dozvedel, proti navrhovateľke 1/ bolo začaté trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorú spôsobila svojmu zamestnávateľovi spoločnosti J. so sídlom v Bratislave, ul. A. č. XX v celkovej škode vo výške 9.134,- Eur.“

44. Žalobcovia sa v konaní domáhali ochrany osobnosti s odôvodnením, že podaním trestného oznámenia a šírením nepravdivých informácií žalovaný v 1. a 2. rade neoprávnene a bezdôvodne zasiahol do ich súkromného života.

45. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva. Takýto zásah musí byť zároveň objektívne spôsobilý privodiť dotknutej fyzickej osobe ujmu na právach uvedených v § 11 Občianskeho zákonníka. Vyvolanie následkov takýmto zásahom sa nevyžaduje.

46. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len voči takým konaniam (zásahom), ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

47. Nie každý zásah, ktorý sa dotkne osobnosti fyzickej osoby, je zásahom, proti ktorému je možná ochrana. Ak je zásah oprávnený, nemôže sa fyzická osoba domáhať ochrany pred ním, teda odstránenia tohto zásahu, resp. primeraného zadosťučinenia. Neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby nie je zásah, ktorý je dovolený, resp. jeho možnosť je predpokladaná zákonom, pokiaľ takýmto zásahom nie sú prekročené zákonom ustanovené medze. Ide o situácie, v ktorých nad individuálnymi záujmami fyzických osôb, do ktorých osobností sa zasiahlo, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem.

48. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti okrem iného je neoprávnený zásah do chránených osobnostných práv žalobcu, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Za neoprávnený zásah do osobnosti nemožno však označiť také správanie, ku ktorému došlo v rámci výkonu subjektívneho práva. Subjektívnym právom fyzickej osoby je aj právo podávať návrh na začatie priestupkového konania a podávať trestné oznámenia. Vyjadrenie subjektívneho názoru odporcu vysloveného v rámci uplatňovania jeho procesných práv účastníka konania v priestupkovom konaní a pri podávaní trestného oznámenia vo vzťahu k navrhovateľovi nemožno hodnotiť ako neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľa, i keď by inak takýto zásah sa týkal osobnosti navrhovateľa.

49. Zákon teda neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti zásahu neoprávnenému. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Za neoprávnený nemožno považovať zásah do osobnostnej sféry, ak ide o okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania (napr. výkon práva). Podanie trestného oznámenia a predloženie listinného dôkazu v súdnom konaní nemožno podľa názoru súdu označiť za neoprávnený zásah do osobnostných práv inej osoby. Podáť trestné oznámenie je právom každej osoby, ktorá dospela k podozreniu, že bol spáchaný trestný čin, procesným právom každého účastníka súdneho konania je navrhovať a predkladať dôkazy podporujúce jeho tvrdenia. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, aby tieto oznámenia a dôkazy vyhodnotili a v prípade trestného oznámenia o ňom rozhodli.

50. V prípade, ak svedok vo svojej výpovedi uvádza, že je toho názoru, že sa niekto dopustil trestnej činnosti a v súdnom konaní a pri svojej výpovedi sa spravuje povinnosťami svedka ustanovenými právnymi predpismi, takéto konanie nemožno považovať za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti.

51. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že využitím subjektívneho práva žalovaného v 2. rade prostredníctvom žalovaného v 1. rade, ktorý dospel k podozreniu, že bol spáchaný trestný čin, a preto podal na polícii trestné oznámenie, nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov. Samotné podanie trestného oznámenia nemožno chápať ako úkon smerujúci k zneváženiu inej osoby. Okrem toho samotné trestné oznámenie ešte neznamena, že podozrivá osoba bude automaticky v konaní vypočutá. Orgány činné v trestnom konaní v rámci každého trestného oznámenia zvažia, aké úkony vykonajú a či je vôbec potrebné pristúpiť k výsluchu podozrivej osoby. Súd považuje za potrebné uviesť,

že vyšetrovateľ vzniesol obvinenie voči žalobkyni v 1. rade až dňa 22.06.2010, teda po takmer piatich mesiacoch od podania trestného oznámenia a po vykonanom dokazovaní v rámci prípravného konania. Ďalej súd konštatuje, že žalovaný v 1. rade bol vypočutý v procesnom postavení svedka - poškodeného, pričom bol zároveň poučený o následkoch krivej výpovede podľa § 346 Trestného zákona. V prípade, ak by skutočnosti, ktoré boli predmetom výpovede žalovaného v 1. rade v trestnom konaní nasvedčovali protiprávnemu konaniu z jeho strany, orgány činné v trestnom konaní mohli voči žalovanému v 1. rade začať trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania prečinu krivej výpovede. K ničomu takému však nedošlo. Rovnako výpoveď svedka v rámci trestného konania nie je možné považovať za šírenie nepravdivých tvrdení.

52. Podaním trestného oznámenia žalovaným v 2. rade prostredníctvom žalovaného v 1. rade (ktorý bol na podanie trestného oznámenia splnomocnený konateľom spoločnosti J. Y, s.r.o.), a teda výkonom jeho subjektívneho práva, podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, nakoľko tu chýba protiprávnosť konania zo strany žalovaných v 1. aj 2. rade.

53. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného v 1. rade v rámci jeho vyjadrenia v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10C 33/2010 súd konštatuje, že vyjadrenie subjektívneho názoru žalovaného v 1. rade vysloveného v rámci uplatňovania jeho procesných práv strany konania v civilnom konaní nemožno hodnotiť ako neoprávnený zásah do osobnosti žalobcov, i keď by sa inak takýto zásah týkal osobnosti žalobcov. Na viac súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade iba reagoval na podanú žalobu zo strany žalobcov v danom konaní, v ktorom sa domáhali vyplatenia 3.000,- Eur z dôvodu, že im boli vyplatené peniaze vo falošných bankovkách. V uvedenom konaní žalobcovia obviňovali žalovaného v 1. rade z nečestného konania, a teda že im vrátil požičané peniaze vo falošných bankovkách a že im zamenil pokrčené bankovky v hodnote 1.000,- Eur za nové bankovky, ktoré boli falšované. Uvedené vyjadrenie žalovaného v 1. rade opäť predstavuje výkon subjektívneho práva žalovaného v 1. rade v rámci súdneho konania, pričom v konaní nebolo preukázané, že by nejakým spôsobom skutočnosti a tvrdenia tam uvádzané rozširoval ďalej. Tvrdenie, že žalobca v 2. rade je hazardný hráč je iba subjektívnym názorom žalovaného v 1. rade, ktorý požíva právnu ochranu zahrnutú v práve na slobodný prejav.

54. Pokiaľ ide o tvrdenia uvádzané v odvolaní pána X. A. v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 24C 26/2010, súd poukazuje na výpoveď svedka A., ktorý na pojednávaní uviedol, že pána A. (žalovaného v 1. rade) nepozná. Aj sám žalovaný v 1. rade v rámci svojej výpovede popieral, že by svedka X. A. poznal. Z uvedených skutočností teda nie je možné vyvodiť záver o tom, že by sa svedok A. o veciach uvádzaných v jeho odvolaní dozvedel práve od žalovaných v 1. a 2. rade. Na viac žalovaní nemôžu niesť zodpovednosť za výroky tretej osoby. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru súdu, nemohlo byť výroky svedka A. v právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 24C 26/2010, zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti žalobcov konaním žalovaných.

55. Na záver súd považuje za potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by súd konania žalovaných vyhodnotil ako zásahy do práva na ochranu osobnosti žalobcov, v konaní nebolo preukázané, že by tieto tvrdenia spôsobili ujmu v očiach tretích osôb a že by bola znížená dôstojnosť žalobcov vo vzťahu k tretím osobám.

56. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa zaoberal nemajetkovou ujmom a ospravedlnením, ktoré vzhľadom na vyššie uvedený záver nemajú opodstatnenie.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).